

[Poulsgaard]

Det er faktisk derfor, vi har rejst debatten her, ikke så meget for at komme Christiania til livs. Vi mener nu, at vi skal give christianitterne en chance. Vi skal sætte en tidsfrist på, og hvis de så stadig væk efter den tidsfrist ikke agter at efterleve landets love, må vi altså til at tage krassere midler i brug.

Det kan måske godt overraske nogle, at fremskridtspartiet har den holdning. Jeg kan se, at der bliver nikket. Vi jagter ikke noget mindretal, men vi vil gerne have lovlige tilstande i Danmark. Vi ville gerne have, at der skulle være lige ret for Loke og Thor. Det kan ikke være sådan, at man derude kan drive værtshus og andet uden om alle myndighederne, mens fars hammer falder med det samme andre steder. Da vi nu i 13 år har tolereret det derude, kan de mennesker, der bor på Christiania, måske have en eller anden forventning om, at folketinget godt vil finde sig i, at de er der. Nu må vi bare hjælpe dem til at få lovliggjort hele området.

På den baggrund vil jeg egentlig godt fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget udtaler, at landets love også skal overholdes i Christiania, pålægges det regeringen at gennemføre dette inden udgangen af året 1984.

Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Løvig Simonsen (S):

Atter en gang har fremskridtspartiet bragt Christiania til debat her i folketinget, og atter en gang har vi hørt fremskridtspartiets negative holdning til Christiania, om end jeg må indrømme, at det var nogle nye toner, vi hørte fra hr. Poulsgaard denne gang, da man foreslog en frist til udløbet af dette år. Jeg håber, at et flertal af folketingets partier vil stemme imod det dagsordensforslag, som fremskridtspartiet er kommet med, for alle må jo erkende, at inden for den frist, som fremskridtspartiet er kommet med, kan man ikke nå nogle rimelige resultater.

Når forespørgslen kommer til debat i folketinget netop nu, er der ingen tvivl om, at baggrunden er, at fremskridtspartiet har spekuleret i den borgerlige regerings støtte til Christianias nedlæggelse. Jeg behøver bare at henvise til den dagsorden, der på vegne af fremskridtspartiet, kristeligt folkeparti, venstre, det konservative folkeparti og centrumdemokraterne blev fremsat her i tinget den 16. marts 1982. Fremskridtspartiet har spekuleret i, at efter valget den 10. januar i år var der en anledning til at samle alle modstandere af Christiania i det håb, at der nu var et andet flertal, end der var her i tinget den 16. marts 1982.

Jeg tror, fremskridtspartiet har forregnet sig. Jeg tror, der stadig er et flertal i folketinget, der støtter de synspunkter, der blev givet udtryk for af den daværende, socialdemokratiske miljøminister, Erik Holst, i den redegørelse, ministeren dengang gav folketinget. I denne redegørelse, hvis udgangspunkt var den rapport, som konsulentfirmaet Møller & Grønborg udarbejdede om Christianias fremtidige anvendelse, var der opstillet fire muligheder: at Christiania rømmes, at Christiania i princippet fortsætter som hidtil som vildtvoksende, ureguleret område, at Christiania søges tilpasset samfundets normale funktionsområder, og at Christiania etableres som lovlig forsøgsby.

Socialdemokratiet går i dag som dengang imod en rømning, socialdemokratiet erkender i dag som i 1982, at Christiania ikke kan fortsætte som hidtil, og socialdemokratiet går i dag som dengang ind for den skitse, som blev forelagt i 1982, og som indebærer et samfund, hvor de almindelige love skal overholdes. Der må ske en lovliggørelse af bygninger og installationer, der må åbnes for fritidsfaciliteter i området, og de bevaringsværdige bygninger må bevares.

En gennemførelse af disse ændringer bør naturligvis ske efter kontakt med repræsentanter for beboere og i samarbejde med dem, og der må nedsættes en koordineringsgruppe med deltagelse af repræsentanter for de forskellige implicerede ministerier samt Københavns kommune.

Denne redegørelse, som der var et flertal for at tage til efterretning, betragter socialdemokratiet som det grundlag, der skal arbejdes ud fra.